

[Kjeld Olesen.]

for." Jeg synes, det er ærlig snak, hvis statsministeren siger: nu vel, vi ved, der er en pris, vi betaler i vor politik, nemlig den, at der er nogle, vi altså ikke kan hjælpe. Vi har bare en anden opfattelse. Vi har den opfattelse, at man kan begge dele.

Min taletid er udløbet. Jeg vil slutte med at sige, at det er muligt, at der ud af dette bliver et forlig. Man kan grue for, hvordan mulighederne bliver for en indkomstpøolitik, hvis forliget indebærer de besparelser af asocial karakter, der er lagt op til. Vi ser hellere, at vi får et valg. Man ved, hvor man har socialdemokratiet.

Statsministeren (Poul Hartling):

Jeg har kun bedt om ordet for at sige til det ærede medlem hr. Kjeld Olesen, at det, hr. Anker Jørgensen og jeg talte om i går aftes i fjernsynet, var det forslag om et specielt rentetilskud til byggeriet, som socialdemokratiet ønskede fremmet. Om det sagde jeg, at hvis man ville gennemføre noget sådant som et specielt rentetilskud til byggeriet, så kunne man hjælpe nogle få, men derved ville man forvride likviditeten og derved ikke gavne den likviditet, som er nødvendig for eksporterhvervene.

Nu siger hr. Kjeld Olesen, at det skal betyde, at vi vil ikke hjælpe de få af hensyn til det her, at det er ærlig snak osv. Jo, vi vil hjælpe de få, men vi vil hjælpe dem på en anden måde, en måde, der ikke ødelægger de eksporterhverv, som vi i høj grad skal leve af, og som ikke grundlægger forhold, som kan føre til en meget værre situation med hensyn til ledigheden i det kommende år.

(Kort bemærkning).

Kjeld Olesen (S):

Så skylder statsministeren os oplysning om, hvordan regeringen ønsker at hjælpe de få.

Statsministeren (Poul Hartling):

Det skylder jeg ingen oplysning om, efter at vi har fremlagt det papir, som jeg omhyggeligt gennemgik for ca. 20 minutter siden. Da hørte hr. Kjeld Olesen åbenbart ikke efter.

Glistrup (FP):

Hr. Kjeld Olesen talte med stor ekspertise om, hvordan man narrer folk, hvordan man kunne tænke sig at narre nogle, hvordan man kunne tænke sig at narre alle, og i det hele taget hvordan man klarer de sager. Det skal jeg slet ikke tage konkurrencen op med ham om, for det ved et 100 år gammelt parti sikkert meget om, et parti, der har siddet herinde igennem den meget lange periode, som socialdemokratiet nu engang har været inde i dansk politik. Men det, der netop er det nye, det særdeles forfriskende, der i de senere år er bruset frem i dansk politik, er, at man har opgivet denne gammeldags måde at føre politik på, hvor man går ud og forsøger at narre folk, og i stedet er kommet over til, at man taler til folk på en måde, der forudsætter, at det er voksne, modne, veluddannede mennesker, man har med at gøre. Det var jo netop det epokegørende ved fremskridtspartiets valgkamp sammenlignet med alle andre valgkampe, der er ført fra de gamle partiers side, at vi gik ikke frem og sagde med runde formuleringer: vi skal lette jeres skatter, vi skal rigtignok tilgodese den interesse, og vi skal tilgodese den interesse. Nej, vi gik brutalt og lige på, og for de beskedenne midler, vi havde, fremlagde vi et afstemt budget, hvor man kunne se krone for krone, hvad der var tale om, hvad der blev råd til at afholde af udgifter på universitetsområdet, på andre børnehaver, på felter vedrørende f. eks. den sociale bistandsordning, udenrigsministeriet, radioen osv. Det viste vi ved et regnskab, som alle andre partier har forsøgt at angribe og angribe og atter angribe, men ikke på ét eneste punkt er de kommet godt fra det. Det er rigtigt, at blandt dem, der forgæves har løbet storm imod det, vi har stillet op, er den af hr. Kjeld Olesen omtalte partifælle, hr. Heinesen, men sandheden er jo, at det blev så jammerligt. Der var ikke ét eneste punkt, hvor hr. Heinesen kunne rokke så meget som en femøre i det budget, der var tale om. Alt stod klart og fast og rigtigt, og på Københavns universitets nationaløkonomiske institut, tror jeg det hedder, har man regnet alt igennem og fastslået, at det er noget, der holder. Derfor er det ganske og aldeles meningsløst af hr. Kjeld Olesen at komme og sige, at det ikke er holdbart, det, som vi fremlagde, det, som vi gik til valg på.